

יופי זה גם עניין של צבע

מרי קוואנט, המכתיבה מה נכש וכיצד לתאמר.

במדור הקודם דנו בעיקר בחלוקת סימני היכר אפייניים. הפעם נרחיב את השוים:

תופעות העור

הצד הקוסמטי של עור הפנים מבין 4 תופעות בהן ניתן לטפל מבלי להיכנס לתחום הרפואי:

- (א) עור חסר לחות.
- (ב) נקודות שחורות.
- (ג) אקנה רגיל.
- (ד) אקנה וולגריס — לטפולו של רופא עור.
- (ה) קופרוז.

עור חסר לחות

תופעה של חוסר לחות בעור נפוצה בעיקר בארצות השמש וזה כמובן כולל אותנו. השמש "יונקת" מהעור את הנוזלים המצויים בו וכך גורעת מה

תסיסה שלו ומחיתו. התוצאה — עור נבול, חרוש קמטים דקים מסועפים בכוונים שונים (ע"י כך גם נאבחן אותו).

מכיוון שהמדובר הוא בעור חסר לחות זוהי תופעה העולה לפגוע ב

עור שמן, יבש ומעורב כאחד. פשוט, מכיוון שאין קשר בין הלחות (הנוזלים) שבעור לבין החלב שלו.

הטיפול המומלץ — שימוש רב ביותר בלחות כבדה להחזרת און הנוזלים בעור. לחות בכמות מעטה פעמים רבות במשך היום. על בעלות עור חסר לחות להמנע מהשמש ע"י חבישת כובע רחב שוליים והמנעות מ"פולחן" השוץ.

נקודות שחורות

תופעה נפוצה אצל בעלות העור השמן. החלב שמופרש לפתח היציאה שלו על פני העור — כאשר אין מצד בעלת העור גישה נאותה לניקויים — מתחמצן במגע עם האוויר. מתקשה ומשחיר וכמובן מהווה "פקק" לנקב בית וחממה לבקטריות. הבקטריות גורמות לדלקת שממנה אנו מגיעים לתור פעה הבאה:

אקנה

כאמור אקנה זוהי דלקת בבלות החלב. היא נראית כפצעון המכיל מוג' לה וכידוע התפוצצות שקית המוגלה והתפורותה מדביקה ו"מעניקה" מה בקטריות שבה לשאר אזורי העור שבי סביבתה.

הטיפול הנאות הוא כמובן מניעת הווצרות אקנה ע"י נקוי וחטוי העור.

אקנה וולגריס

זוהי תופעה שכאשר את נקלת בה עליך להפנות את הלקוחה מיד לרופא עור.

האקנה וולגריס נראה כגבשושיות אדומות מאד ובלוטות מאד מעל פני העור, ללא ראש צהוב. דבר המוכיח כי המוגלה מרוכות מתחת לפני העור, והמוגלה יכולה להתפשט ולגרום לדלי קות קשות ביותר. אך כאמור, פני לרר פא עור לטפול אנטיביוטי אינטנסיבי.

קופרוז

תופעה זו נגרמת כתוצאה מהתפור צצויות של נימי דם עקב עישון רב, לחץ דם גבוה, מזון חריף מאד, עצבנות, מכאן שהיא עלולה לפגוע בעור שמן כיבש אלא שמכיוון שהעור היבש דק מאד אפשר לראות את התופעה ככתמים ועירים אדומים.

בעזרת האיפור יש אפשרות להסרת הפגם.

תשובות לשאלות שנתקבלו במערכת

עדה הולצמן: הקמטים שהוד כרת במכתבך הם קמטי הבעה, ואלה קיימים בפנים כמעט ללא כל קשר לגיל. אלה הם הקמטים מתחת לעינים ובוויזות העי, קמטי החיוך משני צידי הפה, מעל גשר האף ובמצח. קמטים אלה מתעמקים במשך השנים, וטיפול נכון מגיל צעיר, אפילו מגיל 14—15, יאיט את התעמקותם. קמטים אחרים הם אלה הנובעים מהתורפפות שרירי הפנים, ואלה יעזרו תרגילי התעמלות פנים. קמטים נוספים נובעים מהתי ייבשות העור, בשל התנדפות נוזלים והאטת הבלוטות המייצרות חלב שוי מני. לקמטים אלה, כמו לקמטי ההבעה, יאה טיפול מתמיד של החדרת לחות וויטמינים, וכן מעט שומן. יש למרוח את הפנים ב'Morning Moisture ב'יום, וב'Night Cream' בלילה.

דורית אשחר: נערו בגילך ובמצב עורך זקוקות לתכשירי הניקוי שקראת עליהם לא פחות מאשר לבג' דים אפנתיים. ההוצאה על תכשירי ניקוי אינה כה גבוהה, אם ניקח בחשבון שהם מספקים לתקופה של חדשים ואף שלושה חדשים. לעתים אף למעלה

שוק שחור בחלוק לבו

(המשך מעמוד 25)

לעסק מיסחרי קשות, חסר רגשות ונימה אישית. ואגב כך גורפים אל כיסיהם סכומי כסף ענקיים.

ד"ר איזק דואלושיצקי זוכר את המיקר רה. לגבי עצם הטיפול הרפואי הוא נימנע מלהגיב משום שלדבריו, כללי האתיקה הרפואית אוטרים עליו לגלות פרטי טיפול בחולה.

כללית, דוחה הרופא את האגמות, טוען הסטודנטית ניסחה את העניין. "זה מצב אופייני לצייד המכשפות נוסח משפטי מוסקבה הנערך כעת על הרופאים", טוען ד"ר דואלושיצקי.

כותב שורות אלה חייב לציין כי דברי הסטודנטית נשמעו מהימנים, נסתייעו ב"עדויות של שתי סטודנטיות נוספות ש"טיפלו במתלוננת כל אותם שבועות בהם התייסרה בכאבי תופת.

רופא

מגניב חולים

פרשת הפרופסור הוכמן הציגה בפני הציבור את הרופא הישראלי המכוער. נתגלה כי רופאים ידועים מנצלים את המחסור הכרוני במיטות בבתי החולים, כדי לאספו ללא-תור חולים המוכנים לשלם כסף רב לכיסו הפרטי של הרופא. הפוסק מי אושש במחלקה. ואולם, צריך להדגיש כי אין להיתסס לקיצוניות הפוכה, ולראות בכל רופא בכיר אדם, אשר השיקול היחיד המניע את מעשיו הוא בצע-כסף, כנגד פרופסור הוכמן, מנהל המחלקה האונקולוגית בהדסה ירושלים, אפשר להציג את הפרופסור יוסף שטיין, מנהל המחלקה האונקולוגית בבית-החולים העירוני הדסה בתל-אביב, אשר חוליו ובניו מישפחותיהם מדברים אך בשבחיו. מגדירים אותו כאחד מ"ל"ו צדיקים.

כדוגמה נוספת של מופת אישי יכול לשמש, ללא ספק, ד"ר רפאל רוזין הממלא עתה את מקומו של פרופסור ספירה, ב"בית-החולים ע"שם שיבא תל-השומר, אחרי שפרופסור ספירה פרש לגימלאות. כמנהל-מחלקה, רשאי ד"ר רוזין לעסוק בפרקטיקה פרטית, אך אין הוא מנצל זכות זו. הוא מוסיף לשמור על קשר עם החולים שהיו בטיפולו, מרבה לבקרם בבתיהם כדי לעקוב אחר המשך שיקומם, אינו מסכים לקבל אפילו אגורה אחת עבור הביקורים הפרטיים הללו.

ואולי, ד"ר אורי חסיס, סגן המנהל הי כללי של בית החולים הדסה בירושלים יכול לשמש כדוגמה הטובה ביותר לרופאי בכיר הגון.

כפי שדווח בשתי הכתבות הקודמות (העולם הזה 1934, 1933) סירב פרופסור הוכמן לקבל למחלקתו חולי סרטן חסרי אמצעים כספיים. עתה הגיע הזמן לגלות כי ד"ר חסיס, בשיתוף פעולה עם רופאי הדר המיון, היו "מגניבים" חולי-סרטן מחדר ה"מיון למחלקתו של פרופסור הוכמן שזהותו שהפרופסור לא נוכח בבית-החולים ובכך יצרו עובדה מוגמרת. פרטים מדויקים ב"נושא זה רשומים בדו"ח פנימי, סודי, של צוות המחקר האוניברסיטאי שטיפל בנושא. זו היתה הדרך היחידה, מדהימה ככל שתישמע, בה יכול היה ד"ר חסיס לפעול. פרופסור הוכמן, כמנהלי מחלקת אחרים בבתי-החולים, ניתמנה לתפקידו לכל ימי חייו. כל זמן שלא נימצא אורח בעל מצפון שהעז להתלונן נגדו, יכול היה לעולל ב"מחלקתו ככל העולה על רוחו.

אלא שאפילו רופאים יחידים-גולה אלה, אינם יכולים להקל מן המצוקה, כאשר מדובר בשירותים חיוניים וככוח-אדם. ל"דוגמה, הטיפול הבא:

סיוט

חדרי-המיון

בערב יופי-הכיפורים האחרון, בשעה עשר ורבע בבוקר, הובאה לבית החולים התורן, בית-חולים ב"ביניו, אשה בת 74 שלקתה בשטף-דם בראשה. היה זה התקף שני, לאחר התקף קודם שאירע לה לפני כשנה, והותירה משותקת חלקית ב"מחצית הימנית של גופה.

לאחר רבע-שעה של המתנה בתור, נר" שמה האשה והוכנסה לחדרי-המיון, שם, בכניסה, המתינה שרשים דקות נוספות עד שתתפנה עבודה מיטה באולם-המיון הצר, שהיה מלא על גדותיו. כאשר זכתה האשה סוף-סוף למיטה, המתינה חמש שעות תמימות עד ששני

רופאים מומחים ניסנו לבדקה. לאחר סידרת תצלומים, הם קבעו כי יש לאשפזה ב"מחלקה פנימית ה'.

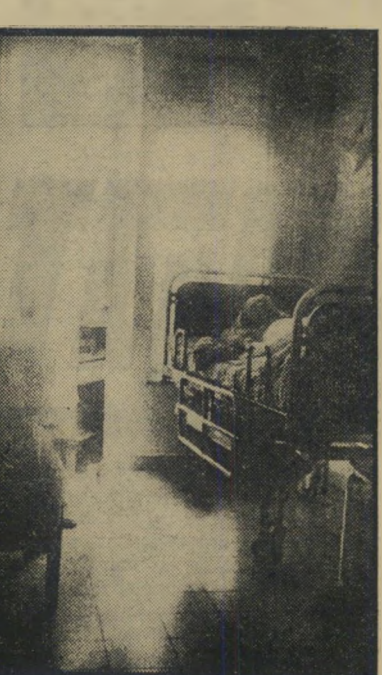
כל אותה עת עבדו הרופאים והאחיות בחדרי-המיון ללא מנוחה. כשהם נתונים תחת לחץ כבד של קהל חולים, מהם חולים קשה, שהובאו למקום באמבולנסים ונתרו שעות ארוכות ללא כל בדיקה.

בפרק זמני-ההוא התמלא גם מסדרון חדר המיון בחולים שהוחשו למקום. לא פעם נידמה היה כי האחות הראשית, המפקחת על חדר המיון, עומדת לאבד את השליטה על המתרחש סביבה. נוצר מצב שחדר ה"מיון והמסדרון שלידו ניסתמו מעורך חר לים וכל המערכת הטיפוקדית כרעה תחת לחץ שלא אפשר עבודה יעילה ושיטתית.

ביליתי ליד אותה אשה כל אותן שעות ארוכות, עד לאישפוז. תוך כדי שיחה נתגלה לי מעמד שונה של חולים בישראל — חלוצים ואנשי העלייה השנייה והשלי" שית, אשר עד לפני הפירסומים האחרונים בעיתונות, כלל לא העלו על דעתם כי ניתן לשלם לרופאים, מתחת לשולחן, כדי לזכות באישפוז מהיר. הם חונכו מילדותם לראות ברופא את סמל האדם נקי-הכפיים, ולא תיארו לעצמם כי אדם כזה יהיה ניתן לשיחוד.

וכאשר אין מעלים על הדעת שאפשר לשלם לרופא, ואף לא משלמים לו — התוצאה ברורה. מישפחתה של אותה אשה — נהרסה. אחרי שניתקפה בשיתוק-חלקי, לפני שנה, התלה אטאט להתאושש, אך הותורה לביתה מוקדם מדי. לא עלה בדעתה להפעיל פרו

מחלקה פנימית ה'.

המייחוסים

חדר "פרטי" ב"בית-החולים בני לנינסון, לאדם אחד, שבו שוכבים מייחוסים.

טקציה, או לשלם כסף כדי להתקבל לאחד מבתי-החולים למשוחקים, בהם ניתנים תרי גילי פיסיותרפאיה נמרצים, שהכליתם ל"החזיר לגוף חלק מתיפקודיו. הטיפול הנדרש בה היה למעלה מכותו של בעלה הישיש. אחרי חצי-שנה של טיפול התמוטט הבעל, קיבל התקף-לב, והובהל לאישפוז בבית-החולים הדסה ב"תל-אביב. שם הוסבר לו, כי הטיפול ב"אשתו המשותקת קשה מדי עבורו, וכי הוא עלול ללקות בהתקף-לב חוזר.

הגברת ד"ר פרוכטמן, רופאה כללית, מ"קופת-החולים של ההסתדרות סניף רסקו, רח' אריסטובול 2, אומרת, "אדם עם לחץ דם נמוך ודופק 47, כאשר האלקטרוקרדיו-גראמה שלו אינה בסדר, אסור לו לטפל באשתי המשותקת. זו מעמסה קשה מדי, ממש סכנת-חיים. הסכרתי לאיש את ה"מצב, חייבים לאשפוז את האשה בבית ריבקה, או בבית לווינשטיין, עד שהוא יתאושש."

אבל בתי-החולים אלה, ודומיהם, מלאים עד אפס מקום. חולים רבים ממתינים בתור להתקבל אליהם. כל תולה וסיפורי-סיבלו וסבל בניימישפחתו.

אנשים שעד לויקנתם לא הורגלו לשחד רופאים, או שידם אינה משגת, אינם יכולים להתחיל עתה לנהוג אחרת. מצבם רק יילך ויחמיר.

(כתבה שנישית בסדרה)